12/02/2020

Στην Παναγία την Υψενή στη Ρόδο

/ Ιερές Μονές

Στις 12 Φεβρουαρίου τιμάται η μνήμη του Οσίου Μελέτιου του εν Υψενή, κτήτωρος της Ιεράς Μονής της Παναγίας Υψενής.

Στο νοτιοανατολικό μέρος του νησιού, 50 χιλιόμετρα από τη πόλη της Ρόδου, με κατεύθυνση προς την ιστορική Λίνδο και στο χωριό Λάρδος, κρυμμένο μέσα στο άλλοτε καταπράσινο δάσος, βρίσκεται το μοναστήρι της Παναγίας Υψενής ή Γυψενής.

Δυο είναι οι πιθανές εκδοχές για τα προσωνύμια της Παναγίας Υψενής ,από το ύψος στο οποίο είναι χτισμένη η Μονή, εξού και ο λαϊκός στίχος “Ω Παναγιά μου Υψενή, που ‘σαι στα Ψηλώματα” ή “Γυψενή” , από τα στρώματα Γύψου που βρίσκονται γύρω από την περιοχή.

Η χρονολογία κτίσης της Μονής, σύμφωνα με την επιγραφή που βρίσκεται στην είσοδο του Ιερού Ναού τοποθετείται γύρω στα 1855 και κτήτορας της ήταν ο Όσιος Μελέτιος.
Σήμερα στη μονή εγκαταβιώνουν 20 μοναχές υπό την πνευματική καθοδήγηση της νέας καθηγουμένης της Μονής, Μαριάμ Μοναχής. Πρώτη ηγουμένη της Ιεράς Μονής, διετέλεσε η μοναχή Ευγενία και θεμελιωτής της αδελφότητας υπήρξε ο νυν Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας, κ. Αμφιλόχιος Τσούκος. Μερικά από τα διακονήματα των μοναζουσών είναι η αγιογραφία, το ράψιμο, η καλλιέργεια της γης (αμπέλια, ελαιόδεντρα, ξυνόδεντρα) και η κατασκευή εικόνων σε φυσικό ξύλο.

Ένα μοναστήρι με τη δική του ιστορία και διαδρομή στολίζει το νησί της Ρόδου και χαρίζει τη γαλήνη σε όλους τους επισκέπτες και προσκυνητές της Μονής.

Το μοναστήρι πανηγυρίζει στις 22 και 23 Αυγούστου, στα εννιάμερα της Παναγίας, όπου συρρέει πλήθος κόσμου και στις 12 Φεβρουαρίου οπότε και τιμάται η μνήμη του Οσίου Μελετίου.

Ο Όσιος Μελέτιος γεννήθηκε στο χωριό της Λάρδου στη Ρόδο κατά τα δύσκολα και σκοτεινά χρόνια της Τουρκοκρατίας. Κατά το Άγιο Βάπτισμα, έλαβε το όνομα Εμμανουήλ και στη ζωή του πορεύθηκε με λίγα γράμματα, αλλά γεμάτος χάρες, αρετές, αγνότητα, καθαρότητα και πολλή αγάπη για το Θεό. Ο Όσιος Μελέτιος ήταν άνθρωπος προσευχής.
Ανακάλυπτε τις ερημικές περιοχές γύρω από τηΛάρδο,βοσκώντας τα πρόβατα του πατέρα του καιγαληνεύοντας τη ψυχή του με την προσευχή και το ζήλο της μοναχικής ζωής. Σε μια από αυτές τις εξορμήσεις του, ένα όραμα του υπέδειξε την εικόνα της Παναγίας Υψενής στη ρίζα ενός δέντρου.
Έπειτα από αυτό το όραμα και καθοδηγούμενος από τη χάρη της Παναγίας, αποφάσισε να ακολουθήσει τη μοναχική ζωή και να αφιερωθεί στο Θεό. Έτσι, έκτισε στο μέρος, όπου βρήκε την εικόνα τον Ιερό Ναό, αφιερωμένο στην Κοίμηση της Θεοτόκου. Χειροτονήθηκε από τον τότε ΜητροπολίτηΙερομόναχος και Ηγούμενος της Μονής.
Έζησε αυστηρή ασκητική ζωή... Τα βράδια αποσυρόταν σε κάποιο σπήλαιο κοντά στη Μονή και προσευχόταν και την ημέρα εξομολογούσε τους Χριστιανούς, δίνοντας τους δύναμη να μην αλλαξοπιστήσουν στους δύσκολους εκείνους καιρούς. Έλαβε επίσης από το Θεό το χάρισμα των ιάσεωνκαι θεράπευε ασθενείς και πνευματικά βασανισμένες ψυχές.
Για την εθνικοθρησκευτική του δραστηριότητα, μισήθηκε και συκοφαντήθηκε από τους Τούρκους. Τελικώς, ο Όσιος απέδειξε την αθωότητα του ενώπιον του

Μητροπολίτη και εξέπνευσε. Τιμήθηκε ως Άγιος από τους Χριστιανούς και τα λείψανα του, τα οποία ευωδιάζουν συνεχώς , έχουν μοιραστεί σε διάφορους τόπους. Τμήμα των Ιερών Λειψάνων, φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Υψενής ως ανεκτίμητος θησαυρός και πηγήιάσεων και ευλογίας για όσους ευλαβικά τα προσκυνούν.